

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Parallelia Geographiae Veteris Et Novae

Parallelia Geographica Italiae Veteris Et Novae

Briet, Philippe

Parisiis, 1649

Nvm. 2. Origo Latinorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13120

DE ANTIQVA ITALIA,

Plestinus. Ostenduntur in planicie rudera Castrorum, quod h̄ic Romani postea fixerunt, hodie rudera di Trasimeno, vbi incolae urbem fuisse perhibent: hodie Lago di Perugia, nobis le lac de Perouse.

Tusci, villa Plinij iunioris, de quā tam s̄epe in epistolis; quibusdam malè, Borgo san- Sepulchro, nam fixa erat ad ripam Tiberis supra Tifernum, quod hodie Citta di Castello dicitur.

CAPVT SEXTVM.

De Latio.

NVLLVS in totâ Italâ locus, immo nulla in orbe regio reperiatur apud autores celebratior; quare & qui bonique lectori consulet, si caput istud paulò longius excurrat.

§. 1. Historica descriptio Latij in genere.

NvM. 1. Nomen Latij.

SIC dictum est à latendo, quod in iis oris Saturnus profugus latuisset, ut aiunt Virgilius, & Mythologi; vel quod ea regio inter Apenninum, & Alpes lateat, ita Varro. Quidam tamen hanc vocem deducunt à Rege Latino; quamquam dubium sit utrum hic ab illa, an ille ab hac nomen acceperit.

NvM. 2. Origo Latinorum vbi de Aboriginibus & Pelasgis.

LATIVM incoluerunt primū Siculi, seu Sicanī; qui autem ante Siculos ignoratur; sic Halic. lib. 1. Sicanī autem non tantū in Latino agro, sed & Sabino, & Tusco, saltē ex parte, vixerunt.

Tum autem ABORIGINES degebant in montibus atque ita dīti sunt, vel quod postea ab iis Romani exorti sunt; vel quod ex multis regionibus cōuenientē h̄ic confidissent quasi Aberrigines (quas causas affert Dionys. Hal. lib. 1. Festus Pompeius, & Sextus Aurelius Victor insinuant) aut certe à Græco ὄπος, quod in montibus vixerint, quam rationem quoque Dionys. attigit. Pausanias in Ar-

Arcadicis eos Aborigines ex Arcadiâ venisse putat ducibus Oenotro & Peucetio Lycaonis filiis, quod extreum non multum abscedit à mente eiusdem Dionys. Alij putant Aborigines *αὐτός οντες* esse, ut testatur Dionysius, & Festus insinuat, quæ opinio vulgo creditur probabilius. Sed similius vero est Aborigines ex indigenis, atque Pelasgis permixtos esse.

PELASGI autem quinam fuerint iam diximus in Thessaliâ, vbi primam eorum originem retulimus; sed hic obseruabis triplicem fuisse Græcorum migrationem qui aliquando uno nomine appellantur, ex quo nomine vniuersa perturbatur historia. Ego verò Græcos quater in Italiam irrupisse puto; *Primo* duce Oenotro, & hæc Oenotriorum expeditio dicta fuit, annis 459. ante bellum Troianum, de quâ in magnâ Græciâ. Deinde quando Pelasgi postquam diu errauerunt, & constiterunt apud Dodonæos, vi-dentes se hospitibus graues in Italiam venere per Padum fluuium, vbi & Spinam condiderunt annis ante Troiæ ἀλων 328, annis 138. post Oenotrios. Hic autem cum aliquandiu consedissent partim à Barbaris deleti sunt, partim in Umbriam trâsiere Tarchonte Duce. Dum igitur Umbros inuadunt ab iis territi confugere ad Aborigines, qui in nouos accolas insurgunt; sed cum Pelasgi ad Cutilia lacum consedissent, hincque vidissent fluitatem Insulam ab hostibus pacem petiuerere prætexentes oraculum, quo iubebantur in eo loco consistere, vbi Insula ὡχατα moueretur, quam impetraverunt, & iis juncti egregiam hospitibus operam nauauerūt, ipsi Crotonem, seu Cortonâ occupauerunt, cum Aboriginibus Sicanos expulerunt ad Anienem fluuium; ex quo loco etiam Siculi ciecti sunt à nouâ Sabinorum gente ex Opicis profectâ, quæ fortè gens Volscorum est.

ARCADES porro tertiam expeditionem suscepere 60. annis ante Troiæ ἀλων duce Euandro. Is Euander filius erat Mercurij ex Nymphâ quæ Græcis Themis dicitur, Romanis Carmenta, & iunctus reliquiis Pelasgorum & Aboriginum, primò circa paludes Reatinas hæsit, deinde cæli grauitate compulsus, ad ea loca perrexit, vbi postmodum Roma condita est, ibique sedes fixit.

Quarta expeditio Græcorum, seu Pelasgorum HERCVLIS dicitur, quando venit in Italiam posteaquam Hispaniam, & Occidentalem plagam domuisset, cum & suscepit filium Latinum dictum ex Fauni Regis filia, vt ait Iustinus lib. 43. Faunus erat filius Iani, qui Saturnum fugientem Iouis iras hospitio suscepérat, &

Parall. Geogr. Tom. II.

EEcc